UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes, De Vita Et Passione D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

XIX. De ingressu Christi in Hierusalem, die palmarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-59846

Visual Library

DE INGRESSV CHRISTI IN VRBEM HIEROSOLYMAM.

MEDITATIO XIX.

EVANGELIVM.

CVM appropinquaſſet IESVS Hieroſolymis, miſit duos diſcipulos, & ait illis. Ite in caſtellum quod contra vos eſt, & inuenietis aſinam alligatam, & pullum cum ea, ſoluite illam & adducite mihi. Hoc autem factum eſt, vt adimpleretur, quod dictum eſt per Prophetã dicentem Dicite filiæ Sion. Ecce rex tuus venit tibi manſuetus, ſedens ſuper aſinam & pulium filium ſubiugalis. Abierunt autem diſcipuli, & fecerunt ſicut præcepis eius IESVS, & adduxerunt aſinam & pullum, & im-

Matth. 12.
Mar. 11.
Luc. 19.
Ioan. 12.

imponentes illis veſtimentã ſua, Ieſum deſuper ſedere fecerunt. Eunte autem illo, plurima turba ſtrauerũt veſtimenta ſua in via, alij autem ramos cædebant & frondes de arboribus,& ſternebant in via. Alij quoq; accipientes ramos palmarum proceſſerunt obuiam ei. Et turbæ quæ præcedebant, & quæ ſequebantur gaudentes clamabant. Hoſanna filio Dauid, benedictus qui venit in nomine Domini, rex Iſrahel, pax in cælo,& gloria in excelſis.

FIGVRA.

DEVS mandauit filijs Iſrahel, vt agnum die Paſchæ ſacrificandum quinq; diebus ante in domos ſuas ducerent,& ibi vſq; ad diem ſacrificij cuſtodirent. Exod.12.

PROPHETIAE.

EXVLTA ſatis filia Sion, iubila filia Hieruſalem. Ecce rex tuus venit tibi iuſtus, & Saluator ipſe pauper aſcendens ſuper aſinam, & ſuper pullum filium aſinæ. Zach.9.

2. Di-

Eſa. 62. 2. *Dicite filiæ Sion. Ecce Saluator tuus venit, ecce merces eius cum eo.*

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA, quomodo appropinquante tempore, quo Saluator decreuerat per paſſionem ſalutem afferre mundo, diſceſſerit è Bethania, & compararit ſe ad nouum & inſolitum modum ingrediendi vrbem Hieroſolymorum. Quo in facto Dominus egregiè diuina ſua attributa declarauit: primò quidem potentiam, demōſtrando ſe verum eſſe Deum, in cuius manu ſint corda omnium hominum, dum effecit, vt animalium illorum Domini ſimulatque cognouerunt CHRISTVM illis opus habere, ea dederint. Deinde, dum mouit corda turbæ popularis, vt etiam contra mandatum & edictum Scribarum & Phariſæorum obuiam procederet CHRISTO, cunctoque gaudio & exultatione reciperet eum tanquam Regem & Meſſiam ſuum, eiuſque ingreſſum celebrare audiret, tempore, quo Romani dominabantur: nec tamēn quiſquam ob eam rem ſeſe moueret, aut verbo vllo obſtreperet. Denique, dum manus Iudæorum quaſi ligauit: licet enim illi conſilium iniſſent

capi-

cæpiſſent de eo occidēdo, hodie nihilominus in ipſorum oculis triumphans ciuitatē ingreditur, demonſtrans mortem in ſua eſſe manu, & non in voluntate Iudęorum. Secundò declarauit ſuā ſapientiam, perfectè adimplēs figuras & vaticinia omnia de ſe conſcripta, & ſimul diſcipulis prædicens omnia quæ illis euentura eſſent, ac deniq; ciuitatis euerſionē, cum vicinior illi eſſet factus, accuratè eo modo quo poſtea facta eſt, prædicens. Tertiò demōſtrauit magnā bonitatem & miſericordiā, quod tanta humilitate & manſuetudine, vilib. iſtis animalibus inſidens, vrbem ingreſſus ſit, & inter voces eum laudantium & honorantium, lachrymari cæperit ob futuram illius vrbis & ingrati populi ruinam & excidium; qui, dum CHRISTVS in viuis fuit, nunquā ſanguine eius exſaturari potuit, & dum è viuis ſublatus eſt, nunquam deſtitit eius nomen inſectari & infamare.

2. CONSIDERA, quemadmodū iuerit, imò deportatus fuerit ille agnus manſuetus ad ſacrificiū. Ibat, quia voluntariè ſe offerebat, & pro ſalute mundi animam ſuam tradebat. Deportabatur ab aſina & pullo, hoc eſt, ab obedientia paterna, & noſtræ ſalutis amore.

Ibat Hieroſolymam, id eſt, ad ſacrifici
locum, vt in eadem ciuitate & die, qu
agnus myſticus erat ſacrificatus, ve
quoq; agni ſacrificium fieret. Ibat ve
ut manſuetus agnus pro ſuo gregem im-
molandus, propriamq; lanam, ſangui-
nem & vitam daturus pro ijs ipſis, qu
illam tollebant. Ibat deniq; ardenti ca-
ritatis igne in ligno crucis aſſandus, ci-
bus ſuauiſſimus & viuificus animabu
noſtris futurus. O inaudita caritas,
amor fortiſſimus, qui tantum potuiſ
in Dei pectore, vt ex leone terribili ill
agnum manſuetum effeceris.

3. SED quid cauſſæ eſt dulcis IESV,
vt cùm paucis poſt diebus tam igno-
minioſa morte fueris à vita tollendus,
hodie cum tanta gloria & triumpho
Hieroſolymam ingrediaris? Certè non
alia de cauſa, quàm vt quanto maior
eſſet huius diei honor & gloria, tanto
poſtea acerbior, & abiector eſſet tua
paſſio: nam ab eodem populo, eodem
loco, in quo eras tanto cum triumpho
ſuſceptus, paulò poſt fuiſti cum ſum-
ma ignominia crucifixus. Deinde vo-
luiſti id facere ad declarandum ingen-
tem lætitiam tuam & gaudium, quod
iam hora illa tantopere exoptata po-
nendi animã pro noſtra redemptione

im-

impenderet;atq; vt crucis amatores intelligerent,tam glorioſum eſſe,pati,vt conueniat ad crucẽ cum CHRISTO anhelare, non ſecus quàm reges ad coronationem.

4. *Exulta ſatis filia Sion,iubila filia Hieruſalem.Ecce rex tuus venit.* Vere tuus quia non quęrit ſuum honorem & gloriam, ſed tuum tantum bonum & ſalutem. Venit pro te,quia tibi fuit datus, pro te eſt natus, pro te laborauit, & pro te deniq; mortuus eſt.Venit,non vindex vel intentans minas, ſed velut agnus manſuetus, vt te attrahat ad ſe amabilibus *Oſeæ 11.* funiculis Adam, & ſuauibus caritatis vinculis,quia cùm non poſſet confringere cor tuum terrore ſuæ potentiæ, nunc illud vult efficacia amoris ſui vincere.Venit deniq; inops,ad nos ſua in- *2.Cor.8.* opia & paupertate ditandos, atq; vt omnes facilè ad eum poſſimus peruenire,& vitæ ſuæ exemplum imitari.O admirabilis ſubmiſſio. Rex regum non veretur ingreſſum ſuum celebrare ſedendo in tam vili & contempto iumẽto in tam abiecta ſella, cũ tam exiguo pauperum aulicorum comitatu.

5. Contemplare nunc anima mea, & vide quomodo Deus glorioſus magnus ille vniuerſi monarcha, qui reſi-

Pſal.10. det in cælis, & alis Cherubinorum ſo-
4.Reg.19. portatur, nũc in terra more pauperum
inſideat viliſſimo & ſtulto animali: &
Dan.7. magnus ille Dominus, cui in cælo con-
tinenter aſſiſtunt & ſeruiunt tot mil-
na angelorum milia, iam ſtipatus inc-
dat tantum à duodecim diſcalceatis &
pauperibus diſcipulis: & rex ille para-
Cant.2.8. diſi, qui habitat in hortis, & paſcitur in-
ter lilia, qui ambulat in montibus odo-
riferis aromatum cæleſtiũ, & ſpaciatur
Apoc.21. in plateis auro conſtratis, nũc videatur
magna pompa & gloria à turba excipi,
quod vias ornent arborum frondibus,
ſuisque vilibus & laceris veſtimentis.
Ex alia parte diuinis illis Saluatoris o-
culis, qui non reſpiciebant quod fo-
apparet, ſed quod latebat intus, in ma-
iori pretio & æſtimatione erant, illi hu-
miles & ſimplices animi, quam omnis
cælorum ipſorumque aſtrorum ſplen-
dor & venuſtas, ac ijdem ſuæ Maieſtati
longe ſuauiſſimum odorem, omnium
florum aromatumque fragrantiam ſu-
perantem excitabant. Atq; hæ ſunt de-
litiæ, in quibus ille imprimis delecta-
Pro.8. tur, vti dixit per Prophetam. *Delitiæ me-
æ, ſſe cum filijs hominũ*, illis ſcilicet, qui to-
to corde eum diligunt, & fideliter co-
lunt. & hi ſunt illa ſacra templa, & regia

pala-

palatia, in quibus Dominus libenter ha-
bitat & ambulat, ſicut ſcriptum eſt. *Quo-* 1. Cor. 3.
niam habitabo in illis, & inambulabo. Beata
plebs, ſi bonam voluntatem, qua hodie 2. Cor. 6.
occurriſti huic magno Domino ad fi-
nem vſq; conſeruaſſes, audiendo eius
doctrinam ſanctam, & agnoſcendo il-
lum pro eo, qui erat, tuum verũ Deum,
& vnicum redemptorem.

6. CONSIDERA quomodo omnis
honor hodie à Iudæis Saluatori dela-
tus, paucis poſt diebus commutatus ſit
in maximum dedecus eius & ignomi-
niam. Hodie honorem illi deferunt co-
mitando illum in vrbem, & paulo pòſt
ijdem oneratum cruce eijciunt. Hodie
honorant CHRISTVM, verbis be-
nedictionis & laudum, dicentes, Bene-
dictus qui venit in nomine Domini:
ſed quomodo hæc verba conueniunt
cum captiuitate, flagellatione, illuſione
& crucifixione poſtea ſecutis? Hic eum
appellant regem Iſrahel; poſt autem
clamabunt, non habemus regem niſi
Cæſarem. Hic eum vocant filium
Dauid, poſtea verò dicent. Neſcimus Ioan. 19.
vnde ſit. Hic precantur illi ſalutem &
proſperitatem, poſt verò dicent. Salua
teipſum, & deſcende de cruce. Hodie
honoratur ramis oliuarum & palma-

 rum,

rum, frondibus & floribus: at quàm diſſimiles ſunt hi rami à ramis crucis? hi flores, à ſpinis, frondes à clauis, palmæ à virgis & flagellis? Vltimo honorant illum abiectis ex reuerentia ad pedes eius veſtibus, at paulò pòſt ſpoliabunt eum proprijs: nec ſatis erit ſceleratis illis ademiſſe illi ſuas veſtes, verumetiam illudent illi veſte aliena, nunc alba, nunc coccinea ad maiorem eius confuſionem & contumeliam.

COLLOQVIVM.

PRECABERIS CHRISTVM Dominum per amorem, quo aſino inſidens ſpontè abijt ad paſſionem, & tanto honore & pompa recipi voluit in ciuitate Hieroſolyma, vt dignetur per gratiam venire in animam tuam, vt inſtar iumenti, omni humilitate & manſuetudine poſſis te ſuæ Maieſtati ſubmittere: & ſimul gratiã impertiat, vt quando dignatur te inuiſere in ſanctiſſimo Sacramento, & quando veniet in hora mortis, poſſis illi obuiam procedere virtutum Chriſtianarum floribus & operum miſericordiæ ramis in manu, ac denique victoriæ perturbationum palma exornatus: tibique gra-
tia-

tiam largiatur deguſtandi in hac vita internam ſuam pacem, in altera verò ad perfectam eiuſdem pacis in cæleſti Hieroſolyma viſionem perducat.

DOCVMENTA.

1. *DOMINVS noluit inſidere aſinæ nudæ, ſed veſtibus Apoſtolorum contectæ. CHRISTVS non fugit ſedem ſuam ſpiritualiter in animis nudis, ſed in jis quas inuenit ornatas virtutibus & operibus Apoſtolicis.*

2. *Dominus ad equitandum non elegit animalia ſuperba & pompoſa, ſed humilia & manſueta. Procuremus & nobis ineſſe has virtutes, vt Dominus in anima noſtra ſedem & domicilium habere dignetur.*

3. *Tunc cum Apoſtolis veſtibus noſtris paramus locum, in quo Dominus ſedeat, quando monitis noſtris emollimus, diſponimuſque mentes hominum vt CHRISTVS habitare & requieſcere in illis poßit.*

4. *Illi veſtimenta ſua ſternunt in via, qui mortificando & domando carnem ſuam præparant viam CHRISTO, vt ad eorum animas veniat: ac item illi, qui bona ſua vita exemplum præbent alijs ſuarum virtutum imitatoribus.*

5. *Tunc obuiam imus CHRISTO cum oliuarum ramis, quando opera caritatis & mi-*

ſericordiæ exercemus: tunc verò obuiam palmis quando ex tentatione victoriam reportamus.

6. *Tunc expandimus veſtimenta noſtra pedibus* CHRISTI, *quando facultatibus noſtris temporalibus ſubuenimus egenis, qui ſignificantur per* CHRISTI *pedes.*

7. *Tunc Dominum recipimus cum laude & benedictione in animam noſtram, quando confeßione ſyncerè aperimus peccata noſtra, & quando gratias ſuæ Maieſtati pro acceptis beneficijs referimus.*

8. CHRISTVS *in gloria ſua voluit monſtrare humilitatem, equitando in vili aſina, cum vſus erat in vilibus populi miniſterijs: ſic & nos quando ab alijs laudamur, vel propria æſtimatione, aut vanagloriola tentamur, vilis noſtræ conditionis recordemur, quamque miſerabiles & imperfecti omnibus in rebus ſimus, perpendamus.*

D

D

CH

M

V

Quia
in hac
auten
Quia
dabu
cume
vndic
& fili
linqu
eo qu
ſitati